

Overweging 20-9-2020

Goede morgen; wat moet je met zo'n verhaal? Een landeigenaar heeft arbeiders nodig voor de druivenoogst. Waarom zoveel haast? Is er misschien slecht weer op komst? Voor goede wijn moeten de druiven droog geplukt worden want regendruppels zijn als water in de wijn: de wijn wordt dun van smaak.

Nu kan je bij Buienradar een 14-dagen verwachting krijgen en tijdig maatregelen nemen. Maar 2000 jaar terug was het zoals in ons land 100 jaar terug. Wind die van richting verandert, andere wolken en dan weet je het: er komt ander weer.

Kennelijk trekt de lucht dicht met donkere wolken; er zijn meer arbeiders nodig! Er zijn geen uitzendkrachten en Oost Europeanen beschikbaar. Zó zat de samenleving toen niet in elkaar. Er zijn dagloners die op de markt of bij de poort van stad of dorp afwachten.

Komt er vandaag iemand die werk voor mij heeft? Daar hopen de dagloners op want dan is er wat geld voor de eerste levensbehoeften. Zelfs aan het eind van de middag zijn er nog werkzoekenden die hopen op één of twee keer het uurloon. Zij hebben geluk: ook zij kunnen aan de slag.

Dan komt een vreemde ontknoping. Ieder krijgt hetzelfde loon. Dat kan toch niet! Zó zit de maatschappij niet in elkaar. Wij hebben er een uitdrukking voor: loon naar werken! Zeg nu zelf; het moet er eerlijk aan toe gaan.

Je blijft met een ongemakkelijk gevoel zitten: zó kan het toch niet!

Het zou zó zijn als de lezing zou beginnen met: er was eens, 2000 jaar geleden, een landeigenaar. Maar dat staat er niet. De eerste zin van de lezing geeft het kader, geeft de sleutel tot goed begrip. De parabel begint als volgt: met het rijk der hemelen is het als met een landeigenaar.

In het rijk der hemelen gelden andere normen dan in onze maatschappij. Andere normen; daarover gaat het ook in de eerste lezing voor deze zondag. Het is een stukje uit Jesaja 55. De profeet leeft aan het eind van de ballingschap in Babylon. Hij profeteert over de terugkeer naar Palestina. Terugkeer, dat kan niet; dat is onmogelijk, denken de ballingen. Dan zegt de profeet: Gods gedachten zijn nu eenmaal niet onze gedachten.

Vrij vertaald naar de evangeliëlezing: in het rijk der hemelen gaat het er anders aan toe dan wij gewend zijn.

Het rijk der hemelen; wat bedoelt Jezus daarmee? Vroeger dacht ik: het zal de samenleving zijn na de wederkomst van Jezus. Dat is heel ver weg, daar hoeven wij niets aan te doen. Stil maar wacht maar, alles komt goed!

Nu heb ik er een ander beeld van. Het rijk der hemelen is de samenleving waarvoor Jezus zich heeft ingezet, waarvoor Hij zijn leven heeft gegeven. Die manier van samenleven moet nu werkelijkheid worden. Als je dat bedenkt is het slot van de gelijkenis niet meer wereldvreemd. Iedereen krijgt genoeg om van te leven, het is helemaal niet belangrijk hoe lang je gewerkt hebt. In het rijk der hemelen is er genoeg voor iedereen!

Nog steeds is het een opdracht aan ons om het rijk der hemelen vorm te geven. Nog steeds is de verdeling van welvaart heel ongelijk. Nog steeds zijn er vluchtelingen die hopen op een plaats waar zij veilig kunnen wonen.

Vandaag is het vredeszondag. Veel vluchtelingen vragen zich wanhopig af wat dat is: VREDE. Ontvlucht uit oorlogsgeweld of uit onderdrukking wachten zij nu in kampen op een

betere toekomst. Overvloed is niet belangrijk; wel een veilige plek waar zij in vrijheid kunnen leven. Voor vluchtelingen is het rijk der hemelen een toekomstdroom. Wanhopig vragen zij zich af of die droom ooit werkelijkheid zal worden.

Het rijk der hemelen is geen toekomst waar wij met gevouwen handen op kunnen wachten. In tegendeel: elke dag kunnen wij ons afvragen wat wij betekenen voor onze naasten. Hoeveel tijd hebben wij over voor zieke mensen, voor eenzame mensen, voor vluchtelingen? Als wij er met elkaar voor zorgen dat zij zich niet buitengesloten voelen maar als zij deel uitmaken van onze gemeenschap dan is het rijk der hemelen een stapje dichterbij gekomen. Amen